

Loven har følgende ordlyd:

„§ 1. Forsvarsministeren er højeste ansvarlige myndighed for landets militære forsvar.

§ 2. Forsvarschefen har under ansvar over for forsvarsministeren kommandoen over hæren, søværnet og flyvevåbnet samt organer til støtte for disse.

Stk. 2. Forsvarsstaben bistår forvarschefen ved løsningen af de ham påhvilende opgaver. Chefen for forsvarsstaben er stedfortræder for forvarschefen.

Stk. 3. Forsvarschefen kan efter bemyndigelse fra forsvarsministeren overdrage den operative ledelse til chefen for forsvarets operative styrker.

§ 3. Chefen for hæren, chefen for søværnet og chefen for flyvevåbnet har uanset bestemmelsen i § 2, stk. 1, over for forsvarsministeren ansvaret for forvaltningen af personellet inden for deres respektive værn. De har over for forvarschefen ansvaret for uddannelsen af personel og enheder, og de er forvarschefens rådgivere i anliggender, der vedrører de enkelte værn.

Stk. 2 Værnschefernes beføjelser fastsættes i øvrigt af forsvarsministeren.

§ 4. Forsvarschefen, chefen for forsvarsstaben og cheferne for hæren, søværnet og flyvevåbnet med deres stabe indgår i forsvarskommandoen.

§ 5. Forsvarsministeren har til sin bistand et forsvarsråd, som består af forvarschefen, chefen for forsvarsstaben, chefen for forsvarets operative styrker, chefen for hæren, chefen for søværnet og chefen for flyvevåbnet.

§ 6. Hæren omfatter felthæren, enheder til varetagelse af det lokale forsvar, garnisonstropper samt kommandomyndigheder, institutioner m. v.

Stk. 2. Felthæren organiseres i en operativt afbalanceret dækningsstyrke og i reserveenheder. Dækningsstyrken, som omfatter en stående styrke på ca. 13.000 mand, skal i videst muligt omfang være beredt til øjeblikkelig indsats.

Stk. 3. Enheder til varetagelse af det lokale forsvar om-